

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/59/2023
Identifikačné číslo spisu:	4421010267
Dátum vydania rozhodnutia:	02.10.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:4421010267.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Kostolanskej a členov senátu JUDr. Petra Kaňu a JUDr. Jozefa Šutku na neverejnom zasadnutí konanom 2. októbra 2024 v Bratislave, v trestnej veci obvineného Ľ. E. T. X. Č. Í. A. T. a spol. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, o dovolaní obvineného Ľ. E. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 23. augusta 2022, sp. zn. 1To/57/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku sa dovolanie obvineného Ľ. E. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Nové Zámky (ďalej tiež „súd I. stupňa“) rozsudkom zo 14. apríla 2022, sp. zn. 4T/27/2021, uznal obvineného Ľ. E. (okrem ďalšieho spoluobvineného F. O.) za vinného pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

- od presne nezistenej doby roku 2018 do 16.12.2020 po predchádzajúcej vzájomnej dohode si bez povolenia MZ SR zadovážili pre vlastnú potrebu, ale aj pre ďalšie osoby, za účelom predaja a výmeny za iné drogy alebo vecí, omamné a psychotropné látky, a to pervitín, heroín a rastliny rodu Cannabis (konopa) a to tým spôsobom, že po zabezpečení finančnej hotovosti na nákup drog, išli spoločne na vozidle používanom obžalovaným F. O. do mesta Sereď, Galanta a ich okolia, kde jeden z obžalovaných drog zakúpil, pričom druhý obžalovaný ho čakal v aute, následne tieto previezli do Nových Zámkov a prechovávali v mieste ich bydliska a najmä obžalovaný Ľ. E. predával pervitín po 10,00 € za jednu dávku, prípadne vymenil alebo dal, a to minimálne F. U., F. F., M. K., F. U., Š. P., pričom dňa 16.12.2020 pri domovej prehliadke v rodinnom dome na A. C. číslo XX v Z. I., ktorý obýva obžalovaný Ľ., boli zaistené: zelený plastový obal s obsahom sušeného konope, s hmotnosťou 182 mg a obsahom

THC 16,1 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej jednej obvykle jednorazovej dávke drogy, vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom sušeného konope s hmotnosťou 347 mg a obsahom THC 20,8 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej dvom obvykle jednorazovým dávkam drogy, pri osobnej prehliadke obžalovaného Ľ. E. boli zaistené: papierová skladačka s obsahom 75 mg práškoveho materiálu, v ktorom sa nachádzal heroín s priemerným zastúpením 12 % hmotnostných, čo možno považovať za jednu obvykle jednorazovú dávku drogy, dve alobalové skladačky o hmotnosti 153 mg kryštalického materiálu s obsahom metamfetamínu s priemernou koncentráciou 23,1 % hmotnostných, čo predstavuje dve obvykle jednorazové dávky drogy, dve vrecká s tlakovým uzáverom s obsahom sušeného konope s hmotnosťou spolu 1,150 g s priemerným zastúpením THC 11,9 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej piatim obvykle jednorazovým dávkam drogy a pri prehliadke osobného motorového vozidla značky Audi A6, EČ: Z. XXXU., používanom obžalovaným F. O., bola nájdená papierová skladačka s obsahom 155 mg práškoveho materiálu s priemerným zastúpením heroínu 12,6 % hmotnostných, čo možno považovať za jednu obvykle jednorazovú dávku drogy, pričom metamfetamín je v zmysle zákona číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, zaradený do II. skupiny psychotropných látok rastliny rodu Cannabis konopa a heroín (diacetylmorfín) sú v zmysle tohto zákona zaradené do I. skupiny omamných látok.

Za to súd I. stupňa obvinenému Ľ. E. uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, za použitia ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, pri nezistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a pri zistení priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona a podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 78 ods. 1 Trestného zákona obvinenému uložil ochranný dohľad v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 1T/69/2021 z 13. januára 2022, právoplatný 13. januára 2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúci, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí a to:

- 1 ks drevená drvička na marihuanu hnedej farby,
 - 1 ks plastový obal z Kinder vajička s obsahom kovového prípravku na fajčenie marihuany,
 - 1 ks sklenená nádoba (bongo),
 - 1 ks mobilný telefón značky Lenovo, X2-EU Vibe, bieločiernej farby, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX,
 - 1 ks SIM karta mobilného operátora 4-ka, SK číslo XXXXXXXXXXXXXXXX,
 - 1 ks digitálna váha striebornej farby,
 - 1 ks sklenená fajka značky BLACK LEAF OIL v bublinkovom plastovom obale,
- ktoré veci sú zaevidované v knihe zaistených vecí na OR PZ, Odbore kriminálnej polície Nové Zámky pod č. XX/XX,
- 153 ks streliva,
 - 1 ks podomácky upravenej vzduchovej pušky výrobného čísla XXXXXX,
- ktoré veci sú zaevidované v knihe zaistených vecí pod číslom H.-Z.-H.-XX-XXX-XXX/XXX-XX/X-V.-Z.-XX a nachádzajú sa v archíve OR PZ Nové Zámky, Oddelenia zbraní a streliva.

Krajský súd v Nitre (ďalej tiež „odvolací súd“) rozsudkom z 23. augusta 2022, sp. zn. 1To/57/2022 (ďalej tiež „napadnutý rozsudok“), na podklade odvolaní obvinených Ľ. E. a F. O., podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok (len) vo výrokoch o trestoch (voči oboch obvineným), pričom vo vzťahu k obvinenému Ľ. E., sám rozhodujúc o treste podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, tomuto uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, postupom podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obvinenému uložil ochranný dohľad na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obvinenému uložil trest prepadnutia vecí:

- 1 ks drevená drvička na marihuanu hnedej farby,
 - 1 ks mobilný telefón značky Lenovo X2-EU Vibe bieločiernej farby, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX,
 - 1 ks digitálna váha striebornej farby,
- zaevidované v knihe zaistených vecí na OR PZ, odbor kriminálnej polície Nové Zámky pod č. XX/XX,
- 153 ks streliva,
 - 1 ks podomácky upravenej vzduchovej pušky výrobného čísla XXXXXX,
- ktoré veci sú zaevidované v knihe zaistených vecí pod číslom H. X.-Z.-H.-XX-XXX-XXX/XXXX-XX/X-V.-Z.-XX a nachádzajú sa v archíve OR PZ Nové Zámky, oddelenia zbraní a streliva.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 13. januára 2022, sp. zn. 1T/69/2021, právoplatný 13. januára 2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V závere konštatoval, že v ostatných častiach zostáva napadnutý rozsudok nezmenený.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal obvinený L. E. vlastným písomným podaním bez bližšieho písomného odôvodnenia dovolanie, ktoré následne prostredníctvom ustanovenej obhajkyne JUDr. Vladimíry Mituchovičovej, advokátky so sídlom v Nových Zámkoch, písomne odôvodnil.

V písomnom odôvodnení uviedol, že dovolanie podáva z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Podľa obvineného oba vo veci konajúce súdy ho uznali vinným podľa obžaloby napriek tomu, že výsledky prípravného konania, ale aj výsledky vykonaného dokazovania na oboch súdoch, takéto rozhodnutie neodôvodňovali. Vykonaným dokazovaním bolo podľa obvineného preukázané, že trestný čin, pre ktorý bol odsúdený nespáchal tak po subjektívnej, ako aj objektívnej stránke, a teda nešlo o žiadny trestný čin, resp. ak áno, išlo o iný trestný čin.

Obvinený uviedol, že prvostupňový súd nekriticky prevzal skutkovú vetu obžaloby okresnej prokurátorky bez toho, aby správne a v súlade so zákonom vyhodnotil jeho konanie a mieru zavinenia. Je toho názoru, že svedkovia, ktorí vypovedali tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, vypovedali už vo viacerých trestných veciach týkajúcich sa drogovej trestnej činnosti a ich výpovede sú účelové. Títo svedkovia sa boja, že by aj ich mohli obviňovať a trestne stíhať, z ktorého dôvodu nie sú dôveryhodní.

V priebehu dokazovania nebolo podľa obvineného žiadnym spôsobom preukázané kupovanie a zabezpečovanie heroínu a jeho následné predávanie. Odposluch hovorov a SMS správ zo dňa 16. decembra 2020, keď bol zadržaný dokazuje, že si bol zakúpiť len jednu dávku a len jednu drogu a to heroín, a nekúpil si nijakú inú drogu. Pri jeho osobnej prehliadke ani pri domovej prehliadke sa nič nenašlo z čoho vyplýva, že keď nemal kúpený tovar, tak ho nemohol predávať.

Podľa obvineného súdy v napadnutých rozhodnutiach nesprávne a v rozpore so zákonom vyhodnotili dôkazy produkované v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní. Nebolo sporné, že v rozhodnom čase bol užívateľom drogy, konkrétne heroínu, a že túto drogu chodil kupovať do Sereďe a jej okolia.

Jeho konanie po subjektívnej, ale ani objektívnej stránke nevykazovalo znaky potrebné pre naplnenie skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona a súdmi bolo protizákonné kvalifikované ako konanie podľa § 172 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Má za to, že mu nebolo preukázané, že prechovával alebo ináč nakladal so zakázanými látkami vo väčšom množstve, čo znamená, že nenaplnil skutkovú podstatu žalovanej trestnej činnosti. Z týchto dôvodov sú obe rozhodnutia dotknutých súdov založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, respektíve sa zakladajú na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Podľa obvineného zistený a zadokumentovaný skutkový stav nie je možné právne kvalifikovať tak, ako to vo svojich rozsudkoch urobili obidva príslušné sudy, pretože skutok, ktorý bol v napadnutom rozhodnutí odvolacieho súdu kvalifikovaný ako trestný čin, v skutočnosti žiaden trestný čin nie je a nebol, čo zakladá dôvodnosť dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Záverom obvinený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky navrhol, aby s prihliadnutím na vyššie uvedené dôvody a s poukazom na ustanovenie § 388 ods. 1 Trestného poriadku zrušil rozsudok súdu I. stupňa, ako aj rozsudok odvolacieho súdu s tým, aby zároveň vec vrátil odvolaciemu súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

Súd I. stupňa v súlade s § 376 Trestného poriadku dovolanie obvineného doručil na vyjadrenie Okresnej prokuratúry Nové Zámky, ktorej prokurátor sa k nemu vyjadril písomným podaním doručeným súdu I. stupňa 23. júna 2023.

V písomnom vyjadrení prokurátor uviedol, že skutok, ktorý bol zistený súdom I. stupňa, ako aj súdom odvolacím, je založený na dôkazoch produkovaných zákonným spôsobom a napĺňa všetky zákonné znaky žalovanej trestnej činnosti. Podľa prokurátora obvinený v dovolaní poukazuje na nesprávne hodnotenie dôkazov súdom, čo však dovolací súd nepreskúmava.

Záverom Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky navrhol, aby na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci podľa § 382 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného zamietol, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Súd I. stupňa predložil vec na rozhodnutie o dovolaní obvineného Ľ. E. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 17. augusta 2023.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) zistil, že dovolanie proti napadnutému rozhodnutiu je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Konštatuje súčasne, že dovolanie obvineného spĺňa podmienky uvedené v § 372 Trestného poriadku a § 373 Trestného poriadku, ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Trestného poriadku.

Dovolací súd primárne pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nie je určený na nápravu akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších. Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená, preto predstavuje výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, sú z tohto dôvodu striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inšancia.

Z § 385 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že najvyšší súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku. Podstatné sú teda vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Trestného poriadku (rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012).

V posudzovanom prípade dovolateľ (obvinený) uplatnil len dovolací dôvod upravený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku slúži výlučne na nápravu hmotnoprávných chýb. Dikciou za bodkočiarkou sa vylučujú námietky skutkové, čo znamená, že nie je prípustné právne účinne namietat' že skutok, tak ako bol zistený súdom I. stupňa a odvolacím súdom, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu (rozhodnutie č. 47 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 3/2014).

Z uvedeného vyplýva, že obvinený môže v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne i hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nie je oprávnený posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení a bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože ťažisko dokazovania sa uskutočňuje v konaní pred súdom I. stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Dovolací súd konštatuje, že skutok, pre ktorý bol obvinený právoplatne uznaný za vinného, z pohľadu ustálenej skutkovej vety - ktorou je dovolací súd viazaný, t. j. ktorej správnosť a úplnosť nemôže skúmať a meniť z podnetu dovolania obvineného - zodpovedá všetkým zákonným znakom obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona spáchaného spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona (v znení účinnom v čase spáchania skutku), teda zodpovedá tak znakom základnej skutkovej podstaty (neoprávnená kúpa, predaj, výmena, zadováženie a prechovávanie po akúkoľvek dobu omamnej a psychotropnej látky) aj kvalifikovanej skutkovej podstaty [závažnejší spôsob konania hneď v dvoch alternatívach - spáchanie činu po dlhší čas a na viacerých (t. j. najmenej troch) osobách], a taktiež aj z pohľadu skutkového ustálenia konania obvineného spoločným konaním s inou osobou (so spoluobvineným F. O.), t. j. spolupáchateľstvom. V tomto smere dovolací súd konštatuje, že znenie skutkovej vety rozsudku súdu I. stupňa s dostatočnou obsahovou určitosťou vyjadruje všetky skutkové okolnosti, ktoré sú kvalifikačným momentom použitej právnej kvalifikácii skutkovej podstaty trestného činu, za ktorý bol obvinený uznaný za vinného.

K namietaným dôvodom sa vo veci konajúci senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky už vyjadril pri rozhodovaní o dovolaní obvineného F. O. (uznesenie NS SR z 24. januára 2023, sp. zn. 3Tdo/2/2023), keď uviedol:

„Spolupáchateľstvo bolo súdmi v pôvodnom konaní skutkovo dostatočne zrozumiteľne vyjadrené v skutkovej vete ustálenej súdom I. stupňa vo výroku o vine, do ktorej odvolací súd nezasiahol (a jej správnosť potvrdil), ktorá jasne vyjadruje, že (obaja) obvinení E. aj O. konali „po predchádzajúcej vzájomnej dohode“ tak, že „si bez povolenia MZ SR zadovážili pre vlastnú potrebu, ale aj pre ďalšie osoby, za účelom predaja a výmeny za iné drogy alebo veci, omamné a psychotropné látky, a to pervitín, heroín a rastliny rodu Cannabis (konopa) a to tým spôsobom, že po zabezpečení finančnej hotovosti na nákup drog, išli spoločne na vozidle používanom obžalovaným F. O. do mesta Sereď, Galanta a ich okolia, kde jeden z obžalovaných drogy zakúpil, pričom druhý obžalovaný ho čakal v aute...“.

Skutková veta teda vyjadruje (aj) konanie v spolupáchateľstve (§ 20 Trestného zákona), ktoré v sebe integruje úmysel oboch obvinených spoločne, teda vo vzájomnej kooperácii, ktorá nevyhnutne predpokladá vzájomnú dohodu (minimálne konkludentnú) a zahŕňa spoločný úmysel spáchať trestný čin, už bez ohľadu na spôsob delby úloh a na mieru aktivity pri jej páchaní oboma zainteresovanými.“

Obvinený spochybňuje ustálenie skutku v zmysle tzv. skutkovej vety vo vzťahu k svojej osobe, pričom argumentuje nesprávnym hodnotením dôkazov zo strany vo veci konajúcich súdov, najmä v súvislosti s jeho účasťou na predmetnom skutku tak z pohľadu objektívnej stránky (teda konania) ako aj subjektívnej stránky (úmyselného zavinenia).

Takto uvádzané dôvody však nenapĺňajú žiadny dovolací dôvod, t. j. ani dovolateľom uplatnený dovolací dôvod v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

V súvislosti s namietaným porušením iného hmotnoprávneho ustanovenia obvinený, okrem podľa neho nesprávnej právnej kvalifikácie skutku, neuvádza iné hmotnoprávne ustanovenie, ktoré by malo byť napadnutým rozhodnutím porušené.

Dovolací súd zistil, že chybami obvineným vytýkanými v dovolaní nebol naplnený uplatnený dovolací dôvod upravených v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku (a ani žiadny iný dôvod upravený v paragrafe 371 ods. 1 Trestného poriadku).

Dovolací súd preto dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku, t. j. preto, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku, odmietol.

Toto uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.